

Číslo jednací: KUJI 20503/2018, sp. zn. OUP 336/2017-Ko-7

Rozhodnutí

Úřad městyse Okříšky, stavební úřad (dále v textu též „stavební úřad“) vyhotovil dne 13.7.2017 pod spis. zn. UMOK/SU-1447/15-D rozhodnutí, kterým na základě žádosti o vydání společného územního rozhodnutí a stavebního povolení (dále též „společné rozhodnutí“) podané dne 3.12.2015 Ladislavem Skryjou, IČO 62857282, se sídlem Srázná 558, 675 21 Okříšky (dále též „žadatel“ či „stavebník“), **výrokem č. I** podle ust. § 94a odst. 5, ust. § 79 a § 92 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále též „stavební zákon“) rozhodl o umístění stavby: **„Přestavba skladového objektu na truhlářskou dílnu + přístavba sociálního zázemí a skladu“ spojené se změnou užívání na truhlářskou dílnu Petrovice č.p. 7** na pozemku parc. č. st. 28/2 v katastrálním území Petrovice u Třebíče a **výrokem č. II** vydal podle ust. § 126 a § 127 a dále pak dle ust. § 94a odst. 5 a ust. § 115 stavebního zákona stavební povolení na stavbu: **„Přestavba skladového objektu na truhlářskou dílnu + přístavba sociálního zázemí a skladu“ spojené se změnou užívání na truhlářskou dílnu Petrovice č.p. 7** na pozemku parc. č. st. 28/2 v katastrálním území Petrovice u Třebíče.

Předmětná stavba obsahuje: truhlářskou dílnu, přístavbu sociálního zázemí a skladu, výměnu oplocení, vodovodní přípojku, jímku na vyvážení a vsakovací jámu.

Proti výše citovanému společnému rozhodnutí ze dne 13.7.2017 podali v zákonem stanovené lhůtě společné písemné odvolání účastníci řízení Jiří Března, Petrovice 10, František Janda, Petrovice 118, Jakub Mašek, Krahulov 86 (v zast. Milanem Maškem, Krahulov 86), Libuše Toufarová, Petrovice 119 a Jaroslava Vaňková, Petrovice 125 a dále pak rovněž v zákonné lhůtě podal samostatně odvolání účastník řízení Libuše Jandová, Petrovice 118 a také samostatně účastník řízení Obec Petrovice, Petrovice 68 (dále v textu též „odvolatelé“). Správní orgán I. stupně podanému odvolání nevyhověl, účastníky řízení s podanými odvoláními seznámil a následně předmětnou věc postoupil nadřízenému správnímu orgánu k rozhodnutí.

Krajský úřad Kraje Vysočina, odbor územního plánování a stavebního řádu, jako věcně a místně příslušný odvolací orgán podle ustanovení § 89 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) a ustanovení § 67 odst. 1 písm. a) zákona č. 129/2000 Sb., o krajích, ve znění pozdějších předpisů, uvedené společné rozhodnutí přezkoumal a na základě výsledků tohoto přezkoumání v souladu s ust. § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu

r u š í

výrok č. I rozhodnutí Úřadu městyse Okříšky, stavebního úřadu vyhotovené dne 13.7.2017 pod spis. zn. UMOK/SU-1447/15-D, kterým bylo rozhodnuto o umístění stavby: **„Přestavba skladového objektu na truhlářskou dílnu + přístavba sociálního zázemí a skladu“ spojené se změnou užívání na truhlářskou dílnu Petrovice č.p. 7** na pozemku parc. č. st. 28/2 v katastrálním území Petrovice u Třebíče **a**

r u š í

výrok č. II rozhodnutí Úřadu městysu Okříšky, stavebního úřadu vyhotovené dne 13.7.2017 pod spis. zn. UMOK/SU-1447/15-D, kterým bylo vydáno stavební povolení na stavbu: „Přestavba skladového objektu na truhlářskou dílnu + přístavba sociálního zázemí a skladu“ spojené se změnou užívání na truhlářskou dílnu Petrovice č.p. 7 na pozemku parc. č. st. 28/2 v katastrálním území Petrovice u Třebíče

a celou **věc vrací** uvedenému stavebnímu úřadu **k novému projednání**.

Jako účastník řízení, na nějž se podle ustanovení § 27 odst. 1 písm. a) správního řádu vztahuje rozhodnutí správního orgánu, je v tomto řízení označen:

Ladislav Skryja, Srážná 558, 675 21 Okříšky (IČO 62857282)

O d ů v o d n ě n í :

Odbor územního plánování a stavebního řádu Krajského úřadu Kraje Vysočina (dále též „odvolací orgán“) na základě všech podaných odvolání a předloženého spisového materiálu stavebním úřadem ve shora uvedené věci v první řadě zkoumal splnění správním řádem stanovených podmínek pro podání odvolání, zejména pak, zda všechna podaná odvolání byla uplatněna oprávněným subjektem (účastníky řízení) a zda byla podána v rámci zákonné lhůty. V této souvislosti musí odvolací orgán konstatovat, že vzhledem ke skutečnosti, že všichni výše jmenovaní odvolatelé jsou účastníky vedeného společného územního a stavebního řízení v dané věci ve smyslu ust. § 27 odst. 2 správního řádu, byla tedy jejich podaná odvolání uplatněna oprávněnými účastníky řízení ve smyslu ust. § 81 odst. 1 správního řádu. Ve smyslu ustanovení § 83 odst. 1 správního řádu jsou pak předmětná odvolání podána v zákonem stanovené lhůtě pro řádné odvolání, neboť odvoláními napadené společné rozhodnutí bylo výše jmenovaným odvolatelům doručeno veřejnou vyhláškou ve smyslu ust. § 25 správního řádu dne 31.7.2017 a výše citovaná písemná odvolání byla na podatelnu Úřadu městysu v Okříškách doručena dne 10.8.2017, resp. 14.8.2017, tedy včas.

Odvolací orgán dále posoudil podaná odvolání i v návaznosti na ustanovení § 82 odst. 1 a 2 správního řádu a zjistil, že uvedená odvolání jsou s tímto ustanovením v souladu, neboť mají náležitosti uvedené v ust. § 37 odst. 2 správního řádu. Ustanovení § 82 odst. 1 správního řádu stanoví, že odvoláním lze napadnout výrokovou část rozhodnutí, jednotlivý výrok nebo jeho vedlejší ustanovení. Odvolání jen proti odůvodnění vydaného rozhodnutí je nepřípustné. Dále pak podle ust. § 82 odst. 2 správního řádu musí odvolání obsahovat, mimo jiné, proti kterému rozhodnutí směřuje, v jakém rozsahu ho napadá i údaj o tom, v čem je spatřován rozpor rozhodnutí, resp. řízení, které vlastnímu rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy. Tvrzením odvolatele či odvolatelů vyjádřeným v podaném odvolání však není odvolací orgán vázán. Neměly-li v odvolání uvedeno, v jakém rozsahu odvolatel rozhodnutí napadá, platí, že se domáhá zrušení celého rozhodnutí. Z obsahu zde podaných odvolání je patrné, že směřují proti výše citovanému rozhodnutí o umístění navrhované stavby a stavebnímu povolení předmětné stavby vyhotovenému stavebním úřadem dne 13.7.2017, napadají jeho výrokovou část a obsahují také údaje o tom, v jakém rozsahu ho napadají a v čem je spatřován rozpor s právními předpisy apod.

Odvolací orgán dále odvoláními napadené společné rozhodnutí a současně k němu přiložený spisový materiál, který vydání tohoto rozhodnutí předcházel, přezkoumal rovněž podle ustanovení § 89 odst. 2 správního řádu. Z uvedeného ustanovení vyplývá, že odvolací orgán přezkoumává soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které jeho vydání předcházelo, s právními

předpisy v celém rozsahu. Souladem rozhodnutí s právními předpisy se přitom rozumí i soulad se základními zásadami činnosti správních orgánů zakotvenými ve správním řádu. Správnost napadeného rozhodnutí odvolací orgán přezkoumává jen v rozsahu námitek uvedených v odvolání, jinak jen tehdy, vyžaduje-li to veřejný zájem. K vadám řízení, o nichž nelze mít důvodně za to, že mohly mít vliv na soulad odvoláním napadeného rozhodnutí s právními předpisy, popřípadě na jeho správnost, se nepřihlíží. Pokud odvolací orgán poté dojde k závěru, že napadené rozhodnutí je v rozporu s právními předpisy nebo že je nesprávné, rozhodne jedním ze způsobů zakotvených v ustanovení § 90 správního řádu, v opačném případě podané odvolání ve smyslu ust. § 90 odst. 5 správního řádu zamítne a napadené rozhodnutí potvrdí. Vlastní přezkoumání bylo tedy odvolacím orgánem provedeno s ohledem na předložené listinné a další materiály, které byly podkladem pro vydání odvoláním napadeného společného rozhodnutí.

K vlastnímu rozhodnutí považuje odvolací orgán za potřebné alespoň v obecné rovině konstatovat, že rozhodnutí musí být, jak ukládá ustanovení § 2 správního řádu, v souladu se zákony a ostatními právními předpisy, musí být vydáno orgánem k tomu příslušným a musí vycházet ze zjištěného stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti podle ustanovení § 3 správního řádu. Obsah, forma a náležitosti rozhodnutí jsou pak dány ust. §§ 67 až 69 správního řádu. Z odst. 2 ustanovení § 68 pak vyplývá obsah výrokové části rozhodnutí, který musí být dostatečně určitý, zejména pokud jde o řešení otázky, která je předmětem vedeného správního řízení. Na základě uvedeného tedy musí být výrok jasný, srozumitelný a přesný, neboť pouze tato část rozhodnutí je závazná, schopná právní moci a vykonatelná. Důvody výroku rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů a informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků řízení a jejich vyjádřením k pokladům rozhodnutí, pak správní orgán uvede v odůvodnění rozhodnutí, jak stanoví odst. 3 ust. § 68 správního řádu.

Výše citovaným ustanovením však po přezkoumání veškerého předloženého spisového materiálu uvedené skutečnosti nenasvědčují. Po vlastním přezkoumání odvoláním napadeného společného rozhodnutí a řízení, které vydání tohoto rozhodnutí předcházelo podle ust. § 89 odst. 2 správního řádu, byl odvolacím orgánem shledán důvod pro zásah do stability výroků č. I a č. II odvoláním napadeného společného rozhodnutí a toto tedy nelze ponechat v platnosti. Odvolací orgán proto (pro důvody uvedené a podrobněji popsane níže v odůvodnění tohoto rozhodnutí) odvoláním napadené společné rozhodnutí prvoinstančního správního orgánu zrušil (a to jednak jeho výrok o umístění předmětné stavby a také i výrok o povolení této stavby) a předmětnou věc vrátil stavebnímu úřadu k novému projednání, ve kterém je pak stavební úřad vázán níže uvedenými právními názory odvolacího orgánu.

Ze spisového materiálu a podkladů předložených stavebním úřadem odvolacímu orgánu bylo zejména zjištěno, že na podatelnu Úřadu městysu v Okříškách byla dne 3.12.2015 podána žádost o vydání společného územního rozhodnutí a stavebního povolení na výše již citovanou stavbu. Uvedená žádost byla podána Ladislavem Skryjou, IČO 62857282, Srážná 558, 675 21 Okříšky, a to na formuláři podle přílohy č. 6 vyhlášky č. 503/2006 Sb, o podrobnější úpravě územního rozhodování, územního opatření a stavebního řádu, ve znění pozdějších předpisů. Následně, a to písemností ze dne 8.12.2015, vyzval stavební úřad žadatele k doplnění podané žádosti o projektovou dokumentaci pro územní a stavební řízení a současně touto uvedenou písemností stavební úřad jím vedené společné územní a stavební řízení přerušil. Po doplnění požadované projektové dokumentace oznámil stavební úřad účastníkům řízení a dotčeným orgánům písemností ze dne 11.1.2016 zahájení společného řízení a současně nařídil k projednání žádosti ústní jednání. Stavební úřad současně dotčené orgány a účastníky řízení poučil, že závazná stanoviska a námitky musí být uplatněny nejpozději při ústním jednání, jinak k nim nebude přihlédnuto (tzv. koncentrační zásada). K závazným stanoviskům a námitkám k věci, o kterých bylo rozhodnuto při vydání územního nebo regulačního plánu, se rovněž nepřihlíží. Účastníci řízení pak byli dále stavebním úřadem také, mimo jiné, poučeni, že mohou

uplatnit námitky proti projektové dokumentaci, způsobu provádění a užívání stavby, nebo požadavkům dotčených orgánů, pokud je jimi přímo dotčeno jejich vlastnické právo nebo právo založené smlouvou provést stavbu nebo opatření nebo právo odpovídající věcnému břemenu k pozemku nebo stavbě. V dalším průběhu vedeného společného řízení byly jednotlivými účastníky (odvolateli) uplatňovány námitky, na jejichž základě vyzval stavební úřad písemnostmi ze dne 14.3.2016 a následně ze dne 15.7.2016 žadatele k doplnění předložené žádosti, a to zejména o doplnění či upřesnění předložené dokumentace. Doplnění všech požadovaných podkladů oznámil účastníkům řízení a dotčeným orgánům stavební úřad písemnostmi ze dne 14.12.2016 a dal jim ve smyslu ust. § 36 odst. 3 správního řádu možnost vyjádřit se k těmto shromážděným podkladům. Této možnosti bylo využito výše již jmenovanými odvolateli (kromě Obce Petrovice), a to písemností doručenou na podatelnu Úřadu městysu Okříšky dne 28.12.2016. Následně, a to dne 13.7.2017, stavební úřad vyhotovil odvoláními napadené společné rozhodnutí, kterým byla předmětná stavba umístěna a povolena, a to za podmínek v tomto společném rozhodnutí uvedených. Uvedené společné rozhodnutí rovněž obsahovalo, mimo jiné, podle ustanovení § 68 odst. 5 správního řádu poučení o tom, zda je možné proti němu podat odvolání, v jaké lhůtě je možno tak učinit, od kterého dne se tato lhůta počítá, který správní orgán o odvolání rozhoduje a u kterého správního orgánu se odvolání podává.

Svého práva podat odvolání poté využili a proti výše citovanému společnému rozhodnutí stavebního úřadu podali v zákonné lhůtě společné písemné odvolání účastníci řízení Jiří Března, Petrovice 10, František Janda, Petrovice 118, Jakub Mašek, Krahulov 86 (v zast. Milanem Maškem, Krahulov 86), Libuše Toufarová, Petrovice 119 a Jaroslava Vaňková, Petrovice 125 a dále pak rovněž v zákonné lhůtě samostatně účastník řízení Libuše Jandová, Petrovice 118 a také samostatně účastník řízení Obec Petrovice, Petrovice 68 (jak již ostatně výše uvedeno). Ve svých značně obsáhlých textech podaných odvoláních nejprve odvolatelé uvádí, že stavební úřad nesprávně posoudil skutkový stav věci a nesprávně zejména aplikoval i povinnost přihlížet ke všemu, co ve vedeném správním řízení vyšlo najevo (ust. § 3 a ust. § 50 správního řádu). K vlastním námitkám a podnětům odvolatelů, které jimi byly de facto vznášeny již v průběhu stavebním úřadem vedeného společného řízení o umístění a povolení předmětné stavby a jež se svým charakterem v textech podaných odvolání navzájem opakují i prolínají, budou následně v odůvodnění tohoto rozhodnutí odvolacím orgánem zaujmuta stanoviska, která budou vzhledem k rozsáhlosti podaných námitek zahrnuta do několika okruhů.

Stavební úřad výše uvedeným odvoláním nevyhověl, neboť neshledal podmínky pro zrušení nebo změnu odvoláními napadeného společného rozhodnutí ve smyslu ust. § 87 správního řádu a následně provedl úkony ve smyslu ust. § 86 odst. 2 správního řádu, tedy vyzval účastníky řízení k vyjádření se k podaným odvoláním (tohoto práva bylo následně využito stavebníkem). Následně již stavební úřad odvoláními napadené společné rozhodnutí postoupil, a to včetně příslušného spisového materiálu, ve smyslu ust. § 88 odst. 1 správního řádu Krajskému úřadu Kraje Vysočina, odboru územního plánování a stavebního řádu, jako místně a funkčně příslušnému odvolacímu orgánu. Veškerý spisový materiál týkající se vedeného správního řízení a uvedených odvolání, včetně písemného stanoviska stavebního úřadu, byl odvolacímu orgánu doručen dne 3.10.2017. Odvolací orgán se po obdržení odvolacího spisu seznámil s veškerým dostupným písemným materiálem týkajícím se uvedené věci a tyto podklady posoudil.

Odvolací orgán musí nejprve uvést, že při přezkoumání odvoláními zde napadeného společného rozhodnutí postupoval podle znění zákona č. 183/2006 Sb. o územním plánování a stavebním řádu, účinného do 31.12.2017. K 1.1.2018 sice nabyt účinnosti zákon č. 225/2017 Sb., kterým se mění zákon č. 183/2006 Sb. o územním plánování a stavebním řádu („stavební zákon“), ve znění pozdějších předpisů, a některé související zákony, nicméně v souladu s Čl. II části první, bodem 10 tohoto zákona „Přechodná ustanovení“, správní řízení, která nebyla pravomocně ukončena přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, dokončí stavební úřad podle dosavadních právních předpisů, tj. že v daném případě bude postupováno podle zákona č.

183/2006 Sb. ve znění účinném do 31.12.2017 a jeho, v té době účinných a prováděcích vyhlášek.

Vzhledem k tomu, že z jednotlivých textů výše citovaných odvolání vyplynula skutečnost, že jejich část směřovala de facto i proti závazným stanoviskům průběžně vydaným Krajskou hygienickou stanicí Kraje Vysočina se sídlem v Jihlavě, územní pracoviště Třebíč k navrhované stavbě, požádal odvolací orgán ve smyslu ustanovení § 149 správního řádu písemností ze dne 9.10.2017 Ministerstvo zdravotnictví ČR (dále také „ministerstvo“) o posouzení výše již citovaných písemností. Požadované posouzení bylo Ministerstvem zdravotnictví ČR provedeno písemností vyhotovenou dne 18.1.2018 pod č. j. MZDR 50803/2017-4/OVZ, toto posouzení bylo odvolacímu orgánu doručeno dne 25.1.2018. Z obsahu tohoto posouzení je zřejmé, že ministerstvo posoudilo závazné stanovisko Krajské hygienické stanice Kraje Vysočina se sídlem v Jihlavě, územní pracoviště Třebíč pod zn. KHSV/11834/2016/TR/HP/Hro ze dne 1.7.2016 a uvedené jako podklad pro společné územní a stavební řízení potvrdilo, neboť, jak z textu tohoto posouzení vyplývá, uvedená krajská hygienická stanice postupovala v dané věci správně. Po obdržení tohoto potřebného podkladu pro rozhodnutí ve věci vyhotovil odvolací orgán dne 5.2.2018 usnesení, kterým účastníkům řízení oznámil, že se mohou ve smyslu ustanovení § 36 odst. 3 správního řádu vyjádřit k tomuto nově předloženému podkladu pro rozhodnutí a podle ust. § 36 odst. 1 správního řádu mohou navrhopvat důkazy a činit své návrhy v řízení do 7 dnů ode dne doručení tohoto usnesení. Tato možnost byla využita účastníky vedeného řízení, a to Františkem a Libuší Jandovými, písemností doručenou na podatelnu Kraje Vysočina dne 22.2.2018.

K vlastnímu procesu společného územního a stavebního řízení ve smyslu ust. § 94a stavebního zákona považuje odvolací orgán za potřebné uvést, a to alespoň v obecné rovině, následující skutečnosti a souvislosti:

Podá-li žadatel žádost o vydání společného územního rozhodnutí a stavebního povolení („společné rozhodnutí“) a připojí společnou dokumentaci, je zahájeno společné územní a stavební řízení („společné řízení“). Společná dokumentace pak musí splňovat požadavky na dokumentaci pro vydání územního rozhodnutí i požadavky na projektovou dokumentaci pro vydání stavebního povolení. Na obsah žádosti o vydání společného územního rozhodnutí a stavebního povolení se přiměřeně použijí ustanovení o žádosti o vydání územního rozhodnutí a žádosti o stavební povolení. Pokud povaha věci nebo závazné stanovisko dotčeného orgánu společné řízení vylučuje, rozhodne stavební úřad o vyloučení povolení stavby ze společného řízení a stavební řízení přeruší do nabytí právní moci územního rozhodnutí. Ve smyslu odst. 2 výše uvedeného ustanovení nařídí stavební úřad k projednání žádosti o vydání společného rozhodnutí ústní jednání, a je-li to účelné, spojí jej s ohledáním na místě; oznámení o konání ústního jednání se doručí nejméně 15 dnů předem. Pro uplatnění závazných stanovisek dotčených orgánů a námitek účastníků společného řízení se použijí ust. § 89 a § 114 stavebního zákona obdobně. Stavební úřad může upustit od ústního jednání, jsou-li mu dobře známy poměry v území a žádost poskytuje dostatečný podklad pro posouzení záměru. Upustí-li však stavební úřad od ústního jednání, stanoví lhůtu, do kdy mohou účastníci řízení uplatnit své námítky a dotčené orgány závazná stanoviska, tato doba nesmí být kratší než 15 dnů. Oznámení o zahájení společného řízení a další úkony v řízení se doručují účastníkům řízení a dotčeným orgánům jednotlivě, nejde-li však o řízení s velkým počtem účastníků. Podle odst. 3 ustanovení § 94a stavebního zákona v případech záměrů, pro které bylo vydáno stanovisko k posouzení vlivů provedení záměru na životní prostředí, může stavební úřad nařídít k projednání žádosti veřejné ústní jednání a postupuje podle ust. § 87 odst. 2 stavebního zákona. V případech záměrů umístovaných v území, ve kterém nebyl vydán územní plán, nařídí stavební úřad veřejné ústní jednání vždy. Pro uplatnění závazných stanovisek dotčených orgánů, námitek účastníků společného řízení a připomínek veřejnosti se pak použijí ust. §§ 89 a 114 stavebního zákona obdobně. Podanou žádost přezkoumá stavební úřad podle ust. § 90 a ust. § 111 stavebního zákona. Z hlediska územního řízení stavební úřad posuzuje dle ust. § 90

stavebního zákona, zda je navrhovaný záměr žadatele v souladu s vydanou územně plánovací dokumentací, s cíli a úkoly územního plánování, zejména s charakterem území, s požadavky na ochranu architektonických a urbanistických hodnot v území, s požadavky stavebního zákona a jeho prováděcích právních předpisů, zejména pak s obecnými požadavky na využívání území, s požadavky na veřejnou dopravní a technickou infrastrukturu a s požadavky zvláštních právních předpisů a stanovisky dotčených orgánů podle zvláštních právních předpisů. Z pohledu stavebního řízení pak podle ust. § 111 stavebního zákona stavební úřad přezkouvává podanou žádost a připojené podklady z toho hlediska, zda stavbu lze podle nich provést, a ověří zejména, zda je projektová dokumentace zpracována v souladu s územně plánovací dokumentací, nebylo-li ve věci vydáno územní rozhodnutí nebo územní opatření, popř. nebyl-li vydán územní souhlas, územním rozhodnutím nebo veřejnoprávní smlouvou územní rozhodnutí nahrazující anebo územním souhlasem, popřípadě s regulačním plánem v rozsahu, ve kterém nahrazuje územní rozhodnutí, a v případě stavebních úprav podmiňujících změnu v užívání stavby její soulad s územně plánovací dokumentací. Dále stavební úřad zkoumá, zda je projektová dokumentace úplná, přehledná a zda jsou v odpovídající míře řešeny obecné požadavky na výstavbu, zda je zajištěn příjezd ke stavbě, včasné vybudování technického, popř. jiného vybavení potřebného k řádnému užívání stavby vyžadovaného zvláštním právním předpisem a zda předložené podklady vyhovují požadavkům uplatněným dotčenými orgány. Stavební úřad ověří rovněž účinky budoucího užívání stavby. Dále se pak citované ust. § 94a stavebního zákona zabývá výrokovou částí společného rozhodnutí, která obsahuje výrok o umístění stavby a výrok o povolení stavby. Je zdůrazněna skutečnost, že výrok o povolení stavby je vykonatelný nabytím právní moci výroku o umístění stavby. Po dni nabytí právní moci výroku o umístění stavby postupuje stavební úřad podle ustanovení § 92 odst. 4 stavebního zákona a po dni nabytí právní moci výroku o povolení stavby podle ust. § 115 odst. 3 stavebního zákona. Doba platnosti společného rozhodnutí je 2 roky za podmínek ust. § 115 odst. 4 stavebního zákona, pro příp. prodloužení platnosti společného rozhodnutí se použije ust. § 115 odst. 4 stavebního zákona obdobně. V odůvodnění rozhodnutí je správní orgán dle požadavků ust. § 68 odst. 3 správního řádu povinen vyhodnotit v rámci řádného dokazování a hodnocení věci podrobně všechny požadavky dle výše uvedených ustanovení stavebního zákona, tedy ust. § 90 týkající se umístění stavby a ust. § 111 týkající se realizace předmětné stavby. Z výše citovaného ust. § 68 odst. 3 správního řádu tedy jednoznačně vyplývá, že kromě výrokové části rozhodnutí je důležitou součástí rozhodnutí i jeho odůvodnění, které s výrokovou částí bezprostředně souvisí a bez kterého nemůže výroková část sama o sobě obstát. Odstavec 6 ust. § 94a stavebního zákona se následně zabývá doručováním jednotlivých úkonů ve společném řízení účastníkům řízení a dotčeným orgánům, v odst. 7 se pak uvádí, že obsahové náležitosti žádosti o vydání společného rozhodnutí, jejich příloh, společné dokumentace a obsahové náležitosti společného rozhodnutí stanoví prováděcí právní předpis.

Vlastní žádost o vydání společného územního rozhodnutí a stavebního povolení se podle ust. § 7a výše již citované vyhlášky č. 503/2006 Sb. podává na formuláři, jehož obsahové náležitosti jsou stanoveny v příloze č. 6 k této uvedené vyhlášce. Rozsah a obsah společné projektové dokumentace pro vydání společného územního rozhodnutí a stavebního povolení je stanoven v příloze č. 4 k vyhlášce č. 499/2006 Sb., o dokumentaci staveb, ve znění pozdějších předpisů, a to vždy v rozsahu a podrobnostech s ohledem na podmínky v daném území a charakter navrhované stavby. Obsahové náležitosti výrokové části společného územního rozhodnutí a stavebního povolení pak musí rovněž vycházet z ust. § 13a výše uvedené vyhl. č. 503/2006 Sb. Výrok o umístění stavby pak musí obsahovat obdobné náležitosti jako náležitosti uvedené v ust. § 9 odst. 1 a 2, s výjimkou § 9 odst. 2 písm. b) a c); grafická příloha má mít náležitosti stanovené v ust. § 9 odst. 5. Výrok o povolení stavby pak musí obsahovat náležitosti uvedené v ust. § 18c této vyhlášky. Současně však musí výroková část společného rozhodnutí rovněž splňovat obecné náležitosti vyplývající z ust. §§ 67 až 69 správního řádu, jak ostatně již výše uvedeno.

Na základě přezkoumání předloženého spisového materiálu bylo odvolacím orgánem zjištěno, že žadatelem předložená společná dokumentace k žádosti o vydání společného rozhodnutí byla

vypracována a ověřena ing. Lubomírem Krechlerem, autorizovaným inženýrem pro pozemní stavby - ČKAIT 1003220, a to v prosinci 2015. Tato dokumentace byla následně výše jmenovaným doplněna, a to doplňky vypracovanými dne 26.1.2016, dne 27.5.2016 a také v prosinci 2016. Požárně bezpečnostní řešení navrhované stavby je pak rovněž vypracováno a ověřeno ing. Lubomírem Krechlerem, a to v listopadu 2015. Takto předloženou dokumentaci však není možné považovat za dokumentaci zpracovanou zcela ve smyslu přílohy č. 4 k vyhl. č. 499/2006 Sb., o dokumentaci staveb, ve znění pozdějších předpisů, tedy za dokumentaci dostatečnou. Předložená společná dokumentace je sice rozčleněna na jednotlivé části a položky požadované uvedenou vyhláškou, ale odvolacím orgánem v ní byly v souvislosti s jejím umístěním a provedením v dané lokalitě shledány zejména tyto následující nedostatky a nepřesnosti:

- odvolací orgán v textové části společné dokumentace - část A.3 f) Průvodní zprávy - zcela postrádá kompletní údaje o dodržení obecných požadavků na využití území
- odvolací orgán se dále neztotožňuje s textem uvedeným projektantem v části B.1 e) Souhrnné technické zprávy, jež se má podrobně zabývat vlivem stavby na okolní stavby a pozemky, ochranou okolí a vlivem stavby na odtokové poměry v území. Projektantem je pouze konstatováno, že předmětná stavba neovlivňuje negativně životní prostředí a také nespadá podle zákona č. 100/2001 Sb. o posuzování vlivů na životní prostředí ani ve znění zákona č. 93/2004 příloha 1, a proto na ni není nutno zpracovat EIA. Následný text pak svým obsahem již náleží do části B.8 d) – vliv provádění stavby na okolní stavby a pozemky
- v bodu B.2.6 Souhrnné technické zprávy (Základní charakteristika objektů) je pak projektantem uvedeno, že zastřešení přístavby bude provedeno pultovou střechou výškově k okapu stávající střechy se sklonem 10%. Ve výkresové části předložené dokumentace, ve výkresu č. D1.1.05 (příčný řez A – A), je projektantem uvedena výška střešní roviny přístavby truhlářské dílny v nejvyšším bodě kótou + 5,459 m. Uvedené konstatování je však zcela v rozporu s textem výrokové části odvoláními napadeného společného rozhodnutí, kde stavební úřad uvádí, že výška střešní roviny přístavby truhlářské dílny bude v nejvyšším bodě + 8,459 m. Uvedený rozpor je pak odvolateli uváděn i v podaných odvoláních, přílohou odvolání je pak řez A – A, ve kterém je předmětná střešní rovina zakreslena s uvedením zvýšené výšky + 8,459 m. Uvedené nejasnosti musí být tedy posouzeny a vyhodnoceny v příp. novém projednání navrhovaného záměru
- z výkresové části předložené společné dokumentace je zřejmé (zejména ze situačního výkresu č. C.2), že nová vodovodní přípojka bude realizována napojením na stávající vodovodní řad PVC 110, a to na pozemku parc. č. 1457/1 v k. ú. Petrovice u Třebíče a bude vedena navíc i přes pozemek parc. č. 304/6 v k. ú. Petrovice u Třebíče. Uvedené pozemky však nejsou žadatelem uvedeny jako pozemky dotčené navrhovanou stavbou v podané žádosti o předmětné společné rozhodnutí, nejsou uvedeny ani projektantem jako pozemky dotčené navrhovanou stavbou v předložené dokumentaci a nejsou ani uvedeny stavebním úřadem v žádné jím vyhotovené písemnosti, tedy ani v napadeném společném rozhodnutí. K tomuto je třeba podotknout, že oba výše uvedené pozemky jsou podle údajů ověřených dálkovým přístupem v katastru nemovitostí ve vlastnictví Obce Petrovice. Odvolací orgán v této souvislosti tedy v předloženém spisu rovněž postrádá jakýkoliv doklad (z majetkového titulu) prokazující možnost umístit a provést předmětnou stavbu vodovodní přípojky na těchto pozemcích
- bod B.4 Souhrnné technické zprávy pak projektantovi navrhované stavby ukládá, aby se zabýval dopravním řešením. Pod písmenem c) uvedeného bodu má být projektantem řešena doprava v klidu. Projektant se v předložené dokumentaci včetně jejího doplnění dopravou v klidu zabýval a z jeho posouzení pak vyplývá následující: „*Parkování vozidel zaměstnanců i parkování pro návštěvy budou realizována na pozemku parc. č. st. 28/2 v k. ú. Petrovice u Třebíče, tedy na pozemku stavebníka podle upravené situace C.2 –*

celkový situační výkres území“. Podle ust. § 5 odst. 2 vyhlášky č. 268/2009 Sb. o technických požadavcích na stavby se odstavné a parkovací stání řeší jako součást stavby, nebo jako provozně neoddělitelná část stavby, anebo na pozemku stavby, v souladu s normovými hodnotami, pokud tomu nebrání omezení vyplývající ze stanovených ochranných opatření. Při stanovení počtu a způsobu provedení parkovacích míst je třeba postupovat podle norem ČSN 73 61 10 - Projektování místních komunikací a ČSN 73 60 56 – Odstavné a parkovací plochy silničních vozidel. Výše citované konstatování projektanta se tedy odvolacímu orgánu vzhledem k právě uvedeným skutečnostem a také vzhledem k odvolací námitce Libuše Jandové týkající se umístění navrhovaných parkovacích stání v blízkosti obytných místností rodinného domu na pozemku parc. č. st. 222 v k. ú. Petrovice u Třebíče, jeví jako nedostatečné. Projektovou dokumentaci bude tedy nutné doplnit o výpočet a posouzení problematiky parkovacího stání s využitím výše uvedených ustanovení a norem

- odvolací orgán dále ve výkresové části předložené dokumentace postrádá výkres detailního řešení přístavby truhlářské dílny v místě jejího umístění ke stávajícímu objektu umístěného na pozemku parc. č. st. 29 v k. ú. Petrovice u Třebíče, a to i vzhledem k námitkám uplatněným účastníkem řízení Jiřím Březnou

V souvislosti s neúplností předložené dokumentace pro vydání napadeného společného rozhodnutí nelze odhlédnout od ust. § 159 stavebního zákona a upozornit na zodpovědnost projektanta za celistvost, správnost a úplnost jím zpracované a předkládané projektové dokumentace stavebnímu úřadu. Stavební úřad se pak v této věci dopustil pochybení, když si nevyžádal podrobné doplnění či upřesnění stavebníkem předložené společné dokumentace k dané problematice pro řádné posouzení záměru a bez dostatečných podkladových materiálů tak rozhodl ve věci kladně. Předložená společná dokumentace musí být tedy k novému projednání doplněna v souladu s výše již citovanou přílohou č. 4 vyhlášky č. 499/2006 Sb.

Rovněž je nutno konstatovat, že součástí předložené dokumentace je také akustická studie navrhované stavby, která vyhodnocuje posouzení hluku provozu předmětné truhlářské dílny a jejího vlivu na nejbližší chráněný venkovní prostor staveb, a to ve smyslu nařízení vlády č. 272/2011 Sb. Uvedená akustická studie byla vypracována společností AKUSTING, spol. s r. o., se sídlem Cejl 76, Brno dne 7.10.2015 a dále byla uvedenou společností i doplněna (na základě změn ve společné dokumentaci), a to dne 29.4.2016 a dne 29.6.2016.

Odvolací orgán má dále rovněž výhrady i k výrokové části odvoláními napadeného společného rozhodnutí. Stavební úřad ve společném rozhodnutí výrokem č. I rozhodl o umístění výše uvedené stavby a výrokem č. II pak předmětnou stavbu povolil. K podmínce č. 1 stanovené v bodu č. III napadeného společného rozhodnutí (podmínky pro umístění stavby), ve které stavební úřad uvádí: „*stavba bude umístěna v souladu s grafickou přílohou rozhodnutí - příloha C2 – celkový situační výkres, která obsahuje výkres současného stavu území v měřítku katastrální mapy se zakreslením stavebního pozemku, požadovaným umístěním stavby, s vyznačením vazeb a vlivů na okolí, zejména vzdáleností od hranic pozemku a sousedních staveb*“, musí odvolací orgán konstatovat, že odkaz na grafickou přílohu (situační výkres), která je součástí společné dokumentace není zcela dostatečným a přesným určením pro prostorové řešení celého záměru, tedy polohové a popřípadě také výškové umístění předmětné stavby a nemůže tuto neurčitost zhojit. Odvolací orgán zde zejména postrádá výškové údaje týkající se komplexního navrhovaného záměru, dále pak údaje o odstupových vzdálenostech jednotlivých objektů předmětné stavby (parkovací plocha, jímka na vyvážení, vsakovací jáma, vodovodní přípojka) od sousedních pozemků nebo stávajícího skladového objektu či sousedních staveb. Společná dokumentace, příp. ani její grafická příloha nemohou být směrodatné, určující je jediné výroková část samotného rozhodnutí, ve které musí být všechny nezbytné údaje o určení a umístění stavby, tedy takové údaje, které se zejména týkají polohového či výškového vymezení stavby, konkrétně uvedeny – viz ust. § 9 odst. 1 a 2 vyhl. č. 503/2006 Sb. K dané problematice tedy odvolací orgán konstatuje, že stavebním úřadem uvedený text v popisu, umístění a účelu

stavby ve výše uvedeném bodu č. III napadeného společného rozhodnutí, je pak popisem pro výše uvedené skutečnosti nedostačujícím.

Jak již výše uvedeno, byla dne 3.12.2015 na podatelnu Úřadu městyse v Okříškách doručena Ladislavem Skryjou, IČO 62857282, Srázná 558, 675 21 Okříšky (tedy jako právnickou osobou či fyzickou osobou podnikající) žádost o povolení výše citovaného společného rozhodnutí. Jako přílohu takto podaného návrhu na vydání společného rozhodnutí pak však v tomto konkrétním případě odvolací orgán postrádá doklad prokazující vlastnické právo žadatele nebo právo založené smlouvou provést navrhovanou stavbu na nemovitostech, na nichž má být navrhovaná stavba umístěna a následně realizována. Podle výpisu z katastru nemovitostí je totiž vlastníkem pozemku parc. č. st 28/2 (zastavěná plocha a nádvoří), a to včetně stavby na tomto pozemku stojící, Ladislav Skryja, Srázná 558, 675 21 Okříšky. Jmenovaný, jako fyzická osoba, je tak odlišný od žadatele, kterým je Ladislav Skryja, Srázná 558, 675 21 Okříšky, IČO 62857282. K dané problematice pak pouze podotýkáme, že stavební úřad dále pochybil, neboť v odvoláními napadeném rozhodnutí je Ladislav Skryja stavebním úřadem, a to v označení účastníků řízení podle ust. § 27 odst. 1 správního řádu, uváděn jako fyzická osoba (neboť zde je totiž identifikován ve smyslu ust. § 18 odst. 2 správního řádu, tedy jménem, příjmením, místem trvalého pobytu i datem narození), tedy zcela odlišně od žadatele.

Odvolací orgán dále uvádí, že stavební úřad ve výroku č. II (výrok o povolení stavby) uvedl ve výčtu ustanovení, podle kterých vydává stavební povolení, nad jejich správný rámec i ust. § 126 a § 127 stavebního zákona. Uvedená ustanovení se totiž vztahují na případ, kdy změna v užívání stavby není podmíněna změnou již stavby dokončené. V tomto konkrétním případě se však jedná o stavební úpravy stávající stavby skladového objektu, kterými po jejich dokončení dojde ke změně v jeho užívání na truhlářskou dílnu. Tedy v tomto konkrétním případě měl stavební úřad vydat stavební povolení na předmětnou stavbu podle ust. § 94a a ust. § 115 stavebního zákona, neboť v žádosti o vydání společného rozhodnutí, pokud je změna v užívání stavby podmíněna změnou dokončené stavby, která vyžaduje ohlášení nebo stavební povolení, se současně uvádí navrhovaná změna stavby v jejím užívání.

K problematice určení okruhu účastníků společného řízení je třeba uvést, že v každém vedeném jednotlivém řízení stavební úřad individualizuje okruh jeho účastníků. V jednotlivých společných řízeních proto musí stavební úřad vždy, mimo jiné, zjišťovat a zvážit, kteří z vlastníků sousedících pozemků a staveb na nich mohou být společným rozhodnutím přímo dotčeni ve svých vlastnických či jiných právech. Jde o správní uvážení stavebního úřadu, které však musí být v mezích stanovených zákonem a vycházet z povahy jednotlivého posuzovaného návrhu i jeho předpokládaných dopadů. Výsledek je pak vždy třeba uvést ve vydaném rozhodnutí ve věci a své rozhodnutí pak náležitě odůvodnit. Ke stanovení okruhu účastníků vedeného společného řízení v tomto konkrétním případě musí odvolací orgán konstatovat, že z textu odůvodnění napadeného rozhodnutí je zřejmé, že se stavební úřad vymezením účastníků společného řízení řádně zabýval, a to jak ve smyslu ust. § 85 stavebního zákona, tak rovněž i ve smyslu ust. § 109 stavebního zákona. Stavební úřad při tomto posouzení správně nevymezil okruh účastníků řízení pouze stanovením sousedních pozemků a staveb, které mají s navrhovanou stavbou dotčeným pozemkem společnou hranici. Vzhledem k tomu, že navrhovaná stavba může mít vliv na širší okolí, zejména pak s přihlédnutím k jejímu charakteru, výšce, objemu a odstupům od hranic pozemků, rozšířil stavební úřad okruh účastníků řízení i o další, v napadeném rozhodnutí, uvedené osoby, které identifikoval označením pozemků a staveb evidovaných v katastru nemovitostí. K dané problematice pak odvolací orgán doplňuje, že následně v odůvodnění napadeného rozhodnutí a rovněž v jeho rozdělovníku, stavební úřad účastníky vedeného řízení jako „další dotčené osoby“ nesprávně uvádí podle ust. 85 odst. 2 písm. b) stavebního zákona (uvedené ustanovení se vztahuje pouze na účastníky územního řízení).

Ke stanovení okruhu účastníků vedeného společného řízení je však dále nutné konstatovat, že stavební úřad pochybil, neboť do okruhu účastníků jím vedeného společného řízení nezahrnul

vlastníky či správce dotčených inženýrských sítí. Tito vlastníci a správci inženýrských sítí byli totiž stavebním úřadem nesprávně a nad rámec zahrnuti do okruhu dotčených orgánů.

Odvolací orgán dále stavební úřad upozorňuje na skutečnost, že v písemnostech jím vyhotovených používá v názvu stavby pojem „*přestavba skladového objektu...*“. S takovou formulací se však odvolací orgán neztotožňuje. V této souvislosti považuje odvolací orgán za nutné poznamenat, že pojem „*přestavba*“ používaný žadatelem, projektantem a nakonec i samotným stavebním úřadem, není ve stavebním zákoně ani v předpisech souvisejících nikde přesně definován. Při jakékoliv změně dokončené stavby je třeba při její definici vycházet z ustanovení § 2 odst. 5 stavebního zákona. Stavební úřad tedy při vedení správního řízení může název stavby zvolený stavebníkem v podané žádosti použít, nicméně je třeba, aby v rámci uvedeného ust. § 2 odst. 5 stavebního zákona zvolený název stavby dovysvětlil (např. „*změna dokončené stavby spočívající ve stavebních úpravách a přístavbě*“ apod.). Ve smyslu ust. § 37 odst. 1 správního řádu se totiž každé podání posuzuje podle svého skutečného obsahu a bez ohledu na to, jak je podání označeno. Žádost nebo návrh na zahájení správního řízení je pak jen jednou formou podání (viz ust. § 45 odst. 1 správního řádu).

K problematice řešené v tomto konkrétním případě pak považuje odvolací orgán dále za nutné konstatovat, že stavební úřad musí ve správním řízení postupovat a rozhodovat, mimo jiné, rovněž i ve smyslu ustanovení § 4 odst. 2 stavebního zákona, tedy ve vzájemné součinnosti se spolupůsobícími dotčenými orgány chránícími veřejné zájmy podle zvláštních právních předpisů. Z uvedeného lze dovodit, že účelem tohoto ustanovení je ochrana řady důležitých zájmů, které tvoří tzv. „*právní okolí*“ stavebního zákona a chrání tedy jednotlivé zvláštní, zejména pak veřejné, zájmy. Závazná stanoviska dotčených orgánů pro potřeby správních řízení podle stavebního zákona a stanoviska dotčených orgánů, která jsou závazným podkladem pro potřeby jiných postupů podle stavebního zákona, uplatňují dotčené orgány kromě stavebního zákona i podle zvláštních právních předpisů. Závazné stanovisko je s odkazem na ust. § 149 odst. 1 správního řádu úkon učiněný správním orgánem na základě zákona, který není samostatným rozhodnutím ve správním řízení a je pro stavební úřad, který vydává správní rozhodnutí, jehož je takové stanovisko podkladem, závazné. Obsah závazného stanoviska je tedy závazný pro výrokovou část rozhodnutí správního orgánu, jemuž je závazné stanovisko určeno, a nevztahuje se na ně zásada volného hodnocení podkladů pro rozhodnutí. V odstavci 4 (nyní odst. 5) tohoto ustanovení je pak zakotvena zásada, že pokud odvolání směřuje proti obsahu závazného stanoviska, vyžádá si odvolací orgán potvrzení nebo změnu závazného stanoviska od správního orgánu nadřízeného správnímu orgánu příslušnému k vydání závazného stanoviska. Po dobu vyřizování dané věci nadřízeným orgánem neběží lhůta pro vyřizování věci. Dotčené orgány stanovuje stavební úřad v jednotlivých řízeních samostatně a podle toho, jaké veřejné zájmy chráněné zvláštními předpisy mohou být rozhodnutím dotčeny. Stavebnímu úřadu ani odvolacímu orgánu pak nepřísluší vysvětlovat stanoviska dotčených orgánů spolupůsobících ve výstavbě a nepřísluší jim ani právo hodnotit věcnou správnost tohoto posouzení. Stavební úřad pak smí kladně rozhodnout, jestliže se vedené správní řízení dotýká zájmů chráněných zvláštními předpisy, pouze v dohodě či se souhlasem dotčených orgánů, ve vydaném rozhodnutí pak zabezpečí jimi stanovené podmínky či požadavky. Rozhodnutí stavebního úřadu je totiž výsledkem společného posouzení všech orgánů hájících zájmy podle zvláštních předpisů, které mohou být umístěním, realizací a užíváním jakékoliv stavby dotčeny.

V tomto konkrétním případě se pak zejména jednalo o tyto dotčené orgány: Hasičský záchranný sbor Kraje Vysočina, územní odbor Třebíč; odbor životního prostředí Městského úřadu Třebíč; odbor rozvoje a územního plánování – oddělení Úřad územního plánování Městského úřadu Třebíč a Krajská hygienická stanice Kraje Vysočina se sídlem v Jihlavě, územní pracoviště Třebíč. Podkladem pro vydání předmětného společného rozhodnutí bylo tedy, mimo jiné, i výše již uvedené závazné stanovisko Krajské hygienické stanice Kraje Vysočina se sídlem v Jihlavě, územní pracoviště Třebíč ze dne 1.7.2016, zn. KHSV/11834/2016/TR/HP/Hro, které bylo

následně potvrzeno nadřízeným správním orgánem – Ministerstvem zdravotnictví ČR, a to písemností vyhotovenou dne 18.1.2018 pod č. j. MZDR 50803/2017-4/OVZ.

V souvislosti se závaznými stanovisky nebo stanovisky či vyjádřeními dotčených orgánů je však nutné také konstatovat, že závazné stanovisko Hasičského záchranného sboru Kraje Vysočina, územního odboru Třebíč pod č. j. HSJI – 5702-1/TR-2015 bylo vyhotoveno dne 5.11.2015 (tedy ještě před zpracováním společné dokumentace s jejími doplňky, jak výše již uvedeno) a nemohl v něm být tedy zahrnut konečný stav navrhované stavby. V tomto závazném stanovisku ke zpracovanému Požárně bezpečnostnímu řešení navrhované stavby z listopadu 2015 je navíc Hasičským záchranným sborem Kraje Vysočina konstatováno, že k případným změnám proti posouzené projektové dokumentaci je třeba si vyžádat z hlediska požární ochrany závazné stanovisko nové.

Rovněž je třeba upozornit na skutečnost, že stanoviska některých vlastníků či správců inž. sítí jsou časově omezena, proto je třeba, aby v případně pokračujícím správním řízení byla stavebnímu úřadu předložena jejich aktualizovaná a časově platná stanoviska či vyjádření (např. Česká telekomunikační infrastruktura, E.ON Servisní, s. r. o. a Vodárenská akciová společnost) a dále je třeba také upravit datum zahájení a dokončení stavby.

K vlastnímu obsahu jednotlivých okruhů námitek odvolatelů uplatněných v jejich podaných a obsáhlých odvoláních zaujímá odvolací orgán (kromě již případně výše uvedených skutečností) následující stanoviska:

K okruhům námitek odvolatelů poukazujících na případné rozdíly v popisu navrhované stavby v textu napadeného společného rozhodnutí oproti předložené projektové dokumentaci (např. navýšení pultové střechy nad přístavbou truhlářské dílny, rozdílně uvedená zastavěná plocha přístavby truhlářské dílny apod.) a dále též na případné rozdíly ve vydaných závazných stanoviscích či vyjádřeních dotčených orgánů, musí odvolací orgán konstatovat, že vzhledem k náročnosti a délce vedeného společného řízení a k neustále doplňovaným a tedy měnícím se podkladům pro vydání rozhodnutí v průběhu tohoto správního řízení, se shromážděné podklady pro vlastní rozhodnutí staly poněkud nepřehlednými. Na základě těchto shromážděných podkladů proto není možné s určitostí konstatovat, že veškeré shromážděné podklady bez jakýchkoliv pochybností přesně souvisí s navrhovaným záměrem, který je stavebním úřadem společným rozhodnutím umístěn a povolen. Vzhledem ke skutečnosti, že odvoláními napadené společné rozhodnutí je odvolacím orgánem rušeno a předmětná věc se vrací stavebnímu úřadu k novému projednání, bude třeba při případném pokračování správního řízení v uvedené věci opětovně shromážděné podklady posoudit a případně zjištěné nedostatky a nesrovnalosti napravit a dále tak rozhodnout jen podle podkladů, které se k dané věci vztahují nade všechnu pochybnost.

K okruhu námitek, kterým je odvolateli poukazováno na rozpor navrhované stavby s platnou územně plánovací dokumentací, odvolací orgán, kromě stavebním úřadem podrobně uvedených skutečností v odůvodnění napadeného rozhodnutí, uvádí:

Pozemek parc. č. st. 28/2 v k. ú. Petrovice u Třebíče, na kterém má být navrhovaný záměr realizován, se podle Územního plánu Petrovice, ve znění Změny č. 1, nachází v zastavěném území a je vymezen jako stabilizovaná plocha BV – bydlení venkovského charakteru. Podle tohoto vymezení uvedená plocha bydlení venkovského charakteru „slouží převážně pro bydlení. Zahrnuje však také pozemky související dopravní a technické infrastruktury a pozemky veřejných prostranství.“ Jako podmíněně přípustné využití pak v této ploše „lze umístit pouze provozem, charakterem a dopravní obsluhou nerušící objekty, pokud nenarušují svým objemem charakter lokality a vyžaduje-li to jejich provoz, je zajištěna vlastní dostatečná kapacita odstavení vozidel návštěvníků a dále také výrobní provozovny nerušící svým provozem a dopravní obsluhou.“ Nepřípustným využitím plochy bydlení venkovského charakteru je pak „umísťování staveb a zařízení, které snižují kvalitu prostředí a pohodu bydlení nad obvyklou mírou nebo nejsou slučitelné s bydlením.“

Stavební úřad, a to vzhledem k absenci výkladu pojmu „výrobní provozovna“ v platné územně plánovací dokumentaci obce Petrovice, ve stavebním zákoně a rovněž i v předpisech souvisejících, dovedl význam pojmu „provozovna“ z ust. § 17 zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání, ve znění pozdějších předpisů. Výše uvedené podmínky podmíněně přípustného (a současně také nepřípustného) využití stanovené pro plochy bydlení venkovského charakteru stavební úřad v odůvodnění napadeného společného rozhodnutí vyhodnotil, přičemž svoji úvahu následně podepřel judikaturou Nejvyššího správního soudu, dále též zpracovanou akustickou studií včetně jejich doplňků a rovněž i závaznými stanovisky či stanovisky příslušných dotčených orgánů. Stavební úřad v rámci vyhodnocení souladu navrhovaného záměru s vydanou a platnou územně plánovací dokumentací a cíli a úkoly územního plánování podle ust. § 90 stavebního zákona tento soulad řádně vyhodnotil a nezjistil žádné skutečnosti, které by bránily, z hlediska výše uvedeného ust. § 90 stavebního zákona, umístění a následně realizaci navrhovaného předmětného záměru na pozemku parc. č. st. 28/2 v k. ú. Petrovice u Třebíče. Odvolací orgán se de facto ztotožňuje se závěry i způsobem vyhodnocení stavebního úřadu při posuzování souladu navrhovaného záměru s územně plánovací dokumentací a cíli a úkoly územního plánování. V této souvislosti je třeba k právě uvedenému konstatovat, že při tomto posouzení a vyhodnocení musí stavební úřad vycházet z předložené projektové dokumentace a dalších, výše již uvedených, podkladů. Stavební úřad při vedení společného řízení nemůže ani předjímat jakýkoliv případný budoucí stav věci v dané lokalitě, který nastane až po realizaci předmětné stavby, např. v tomto konkrétním případě účastníky řízení (odvolateli) uváděný možný charakter předmětné stavby (nebude se jednat o malovýrobu, ale o výrobu dřevostaveb; navyšování počtu zaměstnanců; provoz truhlářské dílny v pozdních hodinách či o víkendech apod.).

K problematice souladu navrhované stavby s územně plánovací dokumentací (územním plánem) považuje odvolací orgán za vhodné alespoň v obecné rovině uvést, že podle ust. § 43 odst. 1 stavebního zákona stanoví územní plán základní koncepci rozvoje území obce, ochrany jeho hodnot, jeho plošného a prostorového uspořádání, uspořádání krajiny a koncepci veřejné infrastruktury; vymezí zastavěné území, plochy a koridory, zejména zastavitelné plochy a plochy vymezené ke změně stávající zástavby, k obnově nebo opětovnému využití znehodnoceného území, pro veřejně prospěšné stavby, pro veřejně prospěšná opatření a pro územní rezervy a stanoví podmínky pro využití těchto ploch a koridorů. Územní plán, jak dále vyplývá z ustanovení § 43 odst. 5 stavebního zákona, je závazný pro rozhodování v území, zejména pro vydávání územních rozhodnutí. V ust. § 90 pak stavební zákon určuje, z jakých hledisek stavební úřad v územním řízení především posuzuje předložený záměr (bližší specifikace již uvedena výše). Výslovně je pak stanovena v písm. a) téhož ustanovení povinnost stavebního úřadu posoudit soulad navrhovaného záměru s vydanou územně plánovací dokumentací. Územní plán tedy není ničím jiným než vyjádřením veřejného zájmu na regulaci stavební činnosti v řešeném území a je předpokladem nejdůležitějším.

K okruhu námitek týkajících se vypracované a výše již uvedené akustické studie a s tím souvisejících obav z navýšení hluku z provozu navrhované truhlářské dílny v okolí této stavby, odvolací orgán uvádí:

Z předloženého spisu vyplývá, že akustická studie vypracovaná firmou AKUSTING, spol. s r. o., Cejl 76, Brno, a to včetně jejich doplňků, byla vždy, tedy i po každém jejím doplnění, podkladem pro vydání závazného stanoviska Krajské hygienické stanice Kraje Vysočina se sídlem v Jihlavě, územního pracoviště Třebíč v průběhu vedeného správního řízení. Předmětná akustická studie byla vypracována akreditovanou společností a orgánem, do jehož kompetence spadá vliv hluku a jeho následná kontrola je obecně krajská hygienická stanice, a to jako orgán ochrany veřejného zdraví. Krajská hygienická stanice kraje Vysočina se sídlem v Jihlavě, územní pracoviště Třebíč (dále též „KHS“), jako dotčený orgán, posuzovala předložený záměr žadatele a dne 1.7.2016 pod zn. KHSV/11834/2016/TR/HP/Hro vydala souhlasné závazné stanovisko pro společné územní a stavební řízení za předpokladu splnění tam uvedených podmínek. Stavební úřad má v případě, že byly předloženy doklady o tom, že dotčené orgány

navrhovaný záměr posuzovaly a dospěly k závěru, že je možné ho povolit, zákonné podklady pro povolení takového záměru. Dále již odvolací orgán odkazuje na výše uvedený podrobný text týkající se posouzení výše citovaného závazného stanoviska KHS k umístění a povolení předmětné stavby, a to Ministerstvem zdravotnictví ČR. Opětovně tedy zdůrazňujeme, že závěr předmětného posouzení byl odvolacímu orgánu sdělen písemností ze dne dne 18.1.2018 pod č. j. MZDR 50803/2017-4/OVZ. Z obsahu tohoto posouzení pak jednoznačně vyplývá, že Ministerstvo zdravotnictví ČR v souladu s ustanovením § 149 odst. 4 správního řádu výše citované závazné stanovisko KHS potvrdilo, neboť uvedená KHS postupovala v dané věci správně. Jak již bylo výše rovněž podrobně odvolacím orgánem konstatováno, prvoinstanční správní orgán je vázán obsahem závazných stanovisek vydaných dotčenými orgány a není oprávněn je jakkoliv měnit či upravovat. Pouze příslušný dotčený orgán, popř. nadřízený správní orgán orgánu dotčenému, může svoje předchozí stanovisko revidovat, pokud uzná opodstatněnost námitek, které proti němu směřují.

Odvolací orgán následně k námitkám takového charakteru, jež je možno obecně zahrnout pod pojem „kvalita prostředí“, který je možné definovat jako souhrn činitelů a vlivů, které přispívají k tomu, aby bydlení bylo zdravé a vhodné pro všechny kategorie uživatelů, resp. aby byla vytvořena vhodná atmosféra klidného bydlení, uvádí tyto skutečnosti: Kvalita prostředí je v tomto pojetí dána zejména kvalitou jednotlivých složek životního prostředí, např. čistotou ovzduší, přiměřeným množstvím zeleně, nízkou hladinou hluku, nízkými imisemi pachů a prachu, osluněním apod. Pro zabezpečení kvality prostředí se pak ve vedených řízeních zkoumá intenzita narušení jednotlivých činitelů a jeho důsledky, tedy objektivně existující souhrn činitelů a vlivů, které se posuzují každý jednotlivě a všechny ve vzájemných souvislostech. I při splnění limitů stanovených právními předpisy může v některých případech dojít ke snížení kvality prostředí (pohody bydlení), nicméně pouze tato skutečnost nemůže být sama o sobě důvodem pro zamítnutí společné žádosti o umístění a povolení stavby, poněvadž v zásadě každá nová stavba s sebou nese možné negativní vlivy a je právě účelem správního řízení posoudit přípustnou míru těchto negativních vlivů a stanovit, zda je umístění a povolení navrhované stavby možné či nikoliv. V daných souvislostech je třeba opětovně zdůraznit, že vlastnické právo ve vztahu ke kvalitě prostředí, hodnocení standardů obvyklých v místě stavby a vzhledem k charakteru navrhované stavby, posouzení „míry soukromí“ vzhledem k okolní zástavbě, snížení hodnoty nemovitostí, plánovaný záměr budoucí realizace staveb v okolí apod. je nutno hájit již v procesu územního plánování, tedy v době pořizování a schvalování územně plánovací dokumentace, v tomto případě tedy příslušného územního plánu – ÚP Petrovice, který je tak základním předpokladem a podmínkou pro umístění navrhované stavby v daném území. K dané problematice takto uplatněných námitek je pak možno v obecné rovině dodat, že veškeré negativní důsledky způsobené realizací či užíváním staveb nesmí v žádném případě přesahovat stanovené mezní hodnoty dané příslušnými zákony a souvisejícími předpisy. S tím, že některá možná posouzení stavebnímu úřadu ani nepřísluší, je však ostatně možné tyto následně řešit i právními prostředky, které na takové vzniklé situace pamatují. Ten, kdo se cítí dotčen či ohrožen ve výkonu svých práv se ve smyslu příslušných ustanovení občanského zákoníku může obrátit na příslušný soud.

K dané problematice okruhů námitek týkajících se ovlivnění kvality prostředí navrhovanou stavbou a případného rozporu navrhované stavby s územním plánem závěrem odvolací orgán shrnuje, že základní podmínkou pro umístění navrhované stavby v dané lokalitě je její soulad s platnou územně plánovací dokumentací – Územním plánem Petrovice. V této souvislosti je nutno opětovně odkázat na ust. § 43 a § 90 stavebního zákona, jenž jsou výše již podrobně popsána. Jestliže stavební úřad neshledá, a to i ve smyslu výše již podrobně uvedeného ust. § 4 odst. 2 stavebního zákona („vzájemná součinnost“), že by byly překročeny limitní hodnoty stanovené příslušnými právními předpisy a závazná stanoviska dotčených orgánů jsou v tomto směru kladná, nelze mít za to, že by došlo ke zhoršení kvality bydlení či prostředí. Jak již z výše uvedeného rovněž vyplývá, je stavební úřad vázán návrhem žadatele (stavebníka) a nepřísluší

mu nařizovat, kde a jakým způsobem má být jakákoliv stavba umístěna. Stavební úřad musí o předmětné stavbě rozhodovat v souladu se současně platnými stavebně právními normami – stavebním zákonem, prováděcími vyhláškami již v tomto rozhodnutí citovanými a dále i s vyhláškou č. 500/2006 Sb., o územně analytických podkladech, územně plánovací dokumentaci a způsobu evidence územně plánovací činnosti.

Vzhledem ke značnému rozsahu námitek účastníků řízení vztahujících se k možnému zhoršení „kvality prostředí“, však musí odvolací orgán konstatovat, že odůvodnění stavebního úřadu k dané problematice je odůvodněním nedostatečným, neboť stavební úřad v odůvodnění napadeného společného rozhodnutí pouze uvádí, že tyto námitky akceptuje, a to stanovením podmínek č. 2, 3, 4, 5 a 6 ve výroku rozhodnutí o umístění stavby (výše již uvedený bod č. III). V daných souvislostech je třeba k vlastnímu textu odůvodnění výrokové části napadeného rozhodnutí alespoň v obecné rovině stavební úřad upozornit, že odůvodnění rozhodnutí musí mít dostatečnou vypovídající schopnost, má shrnovat všechny skutečnosti, které odůvodňují výrok rozhodnutí, má přesvědčit o správnosti rozhodnutí a postupu správního orgánu. Ve smyslu ust. § 68 odst. 3 správního řádu se totiž v odůvodnění musí uvést všechny důvody výrokové části rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, jednotlivé úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů. Dále se pak uvedou jednotlivé informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s případnými jednotlivými návrhy a námitkami jednotlivých účastníků řízení a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí. Vlastní odůvodnění totiž s výrokovou částí rozhodnutí bezprostředně souvisí a bez řádného odůvodnění nemůže (až na zákonem stanovené výjimky) výroková část sama o sobě obstát. Tento závěr je zřejmý, mimo jiné, i proto, že podle ust. § 76 odst. 1 soudního řádu správního zruší soud ve správním soudnictví rozhodnutí správního orgánu i pro nepřezkoumatelnost, která spočívá v nedostatku důvodů rozhodnutí nebo proto, že skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, je v rozporu se spisy nebo v nich nemá oporu anebo vyžaduje rozsáhlé nebo zásadní doplnění. Ze všech těchto důvodů je proto nezbytné, aby správní orgán vypracování odůvodnění rozhodnutí věnoval patřičnou pozornost.

Stavebnímu úřadu je možno k dané problematice také vytknout tu skutečnost, že pro podporu svých tvrzení není možné použít srovnání navrhovaného záměru s již realizovanou, byť obdobnou, provozovnou, neboť tato je umístěna ve zcela jiné lokalitě, v jiném objektu a tudíž ani vlastní provoz v této provozovně nemůže zcela odpovídat provozu v navrhované stavbě.

K námitce odvolatelů týkající se tvrzení, že realizací předmětné stavby dojde ke snížení ceny okolních nemovitostí, případně ke zvýšení nákladů na realizaci budoucích staveb v okolí, odvolací orgán uvádí, že v obecných souvislostech lze souhlasit s názorem stavebního úřadu uvedeným v odůvodnění napadeného rozhodnutí. Pokud se totiž vlastník nemovitostí domnívá, že by určité využití okolního území mohlo způsobit snížení tržní hodnoty těchto jeho nemovitostí, musí si svá práva střežit včas, tj. již v procesu územního plánování, tedy při pořizování a schvalování územně plánovací dokumentace, a snažit se tak zasadit o takovou formu zástavby uvedenou v územním plánu, kterou považuje pro sebe za přijatelnou. Stavební úřad je sice oprávněn a povinen posoudit námitku snížení hodnoty pozemků, ale pouze z pozice nástrojů stavebního zákona, tedy zejména z hlediska souladu navrhované stavby s územně plánovací dokumentací, s obecnými požadavky na výstavbu a se zájmy chráněnými zvláštními předpisy.

K odvolací námitce Jiřího Březny, kterou nesouhlasí s umístěním přístavby truhlářské dílny až k sousední stodole na pozemku parc. č. 29 v k. ú. Petrovice u Třebíče (nemožnost údržby a zatékání mezi objekty), která je v jeho vlastnictví, odvolací orgán, kromě již výše uvedené skutečnosti o absenci detailního řešení tohoto provedení, uvádí, že tato námitka byla výše jmenovaným uplatněna až v odvolacím řízení a stavební úřad tedy neměl možnost k ní zaujmout případné stanovisko. Nicméně je třeba rovněž podotknout, že odstupovými vzdálenostmi navrhované stavby od hranic se sousedními pozemky a dále pak odstupovými vzdálenostmi mezi jednotlivými objekty se stavební úřad v odůvodnění napadeného společného rozhodnutí nezabýval zcela podrobně a přesvědčivě ve smyslu ust. § 25 vyhlášky č. 501/2006Sb., o

obecných požadavcích na využívání území, ve znění pozdějších předpisů. K dané problematice odvolací orgán podotýká, že ve všech případech musí být respektován obsáhlý požadavek odstavce 1 tohoto ustanovení, které následně upravuje jednotlivé odlišné situace, které mohou v praxi nastat a aplikace jednotlivých jeho odstavců je pak odvislá od povahy konkrétně projednávané věci. Je tedy třeba, aby při novém projednání věci se stavební úřad v odůvodnění případného nového společného rozhodnutí nebo např. rozhodnutí o umístění předmětné stavby podrobně touto problematikou zabýval a jím učiněné závěry ve vztahu k vedenému řízení správně posoudil a vyhodnotil a také náležitě odůvodnil. V této souvislosti odvolací orgán upozorňuje, že v předložené a výše již uváděné akustické studii včetně jejich doplňků je předmětná přístavba navržena s určitým odstupem od výše uvedeného objektu stodoly.

Stavební úřad je dále nutno rovněž upozornit na skutečnost, která vyplývá z ustanovení § 6 odst. 4 zákona č. 18/1997 Sb., „atomový zákon“, ve znění pozdějších předpisů a vyhlášky č. 307/2002 Sb., o radiační ochraně (oba předpisy platné v době podání žádosti). Na základě těchto uvedených předpisů stanoví stavební úřad pro stavby s obytnými nebo pobytovými místnostmi podmínky pro provedení preventivních opatření proti pronikání radonu z podloží již ve fázi územního rozhodnutí o umístění stavby z výsledků měření půdního radonu (tedy rovněž při společném řízení). Vyhláška č. 268/2009 Sb., o technických požadavcích na stavby, ve znění pozdějších předpisů, v ust. § 3 písm. j) stanoví, že *„pobytovou místností se rozumí místnost nebo prostor, které svou polohou, velikostí a stavebním uspořádáním splňují požadavky k tomu, aby se v nich zdržovaly osoby.“* Podle předložené dokumentace a ostatních podkladů se v navrhované stavbě předpokládá pobyt zaměstnanců, ve stavbě se tedy budou zdržovat osoby a je tedy nutno určit radonový index pozemku a postupovat podle výše uvedených ustanovení. Odvolací orgán však v napadeném společném rozhodnutí takového posouzení ze strany stavebního úřadu zcela postrádá. V souvislosti s právě popsaným je třeba rovněž uvést, že vyhodnocení, jak je zajištěna ochrana stavby před negativními účinky vnějšího prostředí, konkrétně před pronikáním radonu z podloží, musí obsahovat i předložená dokumentace, a to v bodu B.2.11 písm. a) Souhrnné technické zprávy. K uvedenému bodu však projektant v předložené dokumentaci nesprávně, jak z výše uvedeného vyplývá, uvádí, že ochrana před pronikáním radonu z podloží je pro daný případ bezpředmětná část. Dále je třeba podotknout, že od 1.1.2017 je účinný „nový atomový zákon“ č. 263/2016 Sb., v jehož ust. § 98 (Prevence pronikání radonu do stavby) se ukládá povinnost, aby každý, kdo navrhuje umístění nové stavby nebo přístavby s obytnými nebo pobytovými místnostmi, zajistil stanovení radonového indexu pozemku, každý, kdo ohlašuje nebo žádá o povolení provedení změny dokončené stavby, která bude nově obsahovat obytné nebo pobytové místnosti, nebo žádá o změnu v užívání stavby, která bude nově obsahovat obytné nebo pobytové místnosti, nebo takovou změnu oznamuje, je povinen zajistit měření úrovně objemové aktivity radonu ve stávající stavbě.

V souladu s odvolací námitkou Obce Petrovice upozorňuje odvolací orgán stavební úřad, že navrhovaná stavba není na základě ověření údajů dálkovým přístupem v katastru nemovitostí označena číslem popisným 7, jak stavební úřad uvádí v písemnostech jím vyhotovených. Předmětný objekt stojící na pozemku parc. č. st. 28/2 (zastavěná plocha a nádvoří) v k. ú. Petrovice u Třebíče je v katastru nemovitostí označen jako jiná stavba, je bez čísla popisného i bez čísla evidenčního a je součástí výše uvedeného pozemku.

K odvolací námitce týkající se nesouhlasu Jiřího Březny se vsakováním dešťových vod do nové vsakovací jámy umístěné na pozemku parc. č. st. 28/2 v k. ú. Petrovice u Třebíče je třeba odkázat na doplnění č. 2 ze dne 27.5.2016 k předložené dokumentaci, ve kterém se projektant podrobně problematikou dešťových vod zabýval. Velikost navrženého vsakovacího systému je doložena výpočtem, kterým bylo prokázáno, že navržená vsakovací jáma je schopná dešťovou vodu s rezervou pojmout, jak ostatně uvádí stavební úřad v odůvodnění napadeného rozhodnutí (vypořádání námitek pod č. 26). K dané problematice dále uvádíme, že dotčený orgán na úseku vodního hospodářství – odbor životního prostředí Městského úřadu v Třebíči vydal dne

2.12.2015 pod č. j. OŽP 74854/15 – SPIS 14439/2015/Sv souhlasné závazné stanovisko s tím, že srážkové vody z přístavby objektu budou svedeny do vsakovací jámy. Nutno však podotknout, že toto uvedené závazné stanovisko bylo dotčeným orgánem vyhotoveno již před vyhotovením výše uvedeného doplnění č. 2 projektové dokumentace. V daných souvislostech lze pak rovněž odkázat na výše již uvedené ust. § 159 stavebního zákona a upozornit na zodpovědnost projektanta zejména za správnost, celistvost a úplnost projektové dokumentace, a to i vzhledem k námitce Libuše Jandové týkající se neprovedení stavebně technického průzkumu v místě budoucí vsakovací jámy.

K odvolací námitce Obce Petrovice, kterou nesouhlasí s částečným odvodem srážkových vod do obecní kanalizace a připojuje se k požadavku odboru životního prostředí Městského úřadu v Třebíči na likvidaci srážkových vod celkovým zasakováním, odvolací orgán uvádí: Na základě předložených podkladů je třeba konstatovat, že při řešení dané problematiky došlo k určitým nesrovnalostem. V bodu A.3 písm. c) Průvodní zprávy v předložené dokumentaci totiž projektant uvádí, že likvidace dešťových vod ze stávající střechy je a nadále zůstane zasakem do okolních zatravněných ploch (dále však nespecifikovaných), dešťová voda ze střechy přístavby bude také zasakována, a to na pozemku investora do nové vsakovací jámy s trativody. Nové zpevněné plochy budou provedeny jako částečně zasakující (zámková dlažba do štěrku) se spádováním do okolních zatravněných ploch. V situačním výkresu předložené dokumentace je pak projektantem pouze zakreslena vsakovací jáma (3 x 3 x 2 m) jižně od navrhované přístavby. K navrhovanému záměru se následně vyjádřil odbor životního prostředí Městského úřadu Třebíč, jako dotčený orgán v oblasti vodního hospodářství. Ve vyjádření ze dne 27.11.2015, zn. OŽP 68280/15 – SPIS 13228/2015/PD tento uvádí, že jako vodoprávní úřad bude vydávat závazné stanovisko a likvidaci srážkových vod je třeba řešit celkově zasakováním, příp. využíváním na pozemku investora. Dále pak uvádí, že nesouhlasí s částečným odvodem do obecní kanalizace. V závazném stanovisku vyhotoveném dne 2.12.2015, č. j. OŽP 74854/15 – SPIS 14439/2015/Sv však již vodoprávní úřad pouze uvádí, že srážkové vody z přístavby budou svedeny do vsakovací jámy. Při pokračování správního řízení bude třeba, aby uvedené nesrovnalosti stavební úřad opětovně řádně posoudil a vyhodnotil.

K odvolací námitce Libuše Jandové, že stavební pozemek je napojen vjezdem z uliční části ze severní strany, který však není povolen Policií ČR, odvolací orgán uvádí, že se jedná o stávající komunikační napojení uvedeného pozemku na přílehlou obslužnou komunikaci - pozemek parc. č. 1583/2 v k. ú. Petrovice u Třebíče. V předloženém spisovém materiálu je pak jako podklad pro vydání společného rozhodnutí také založeno souhlasné závazné stanovisko Dopravního inspektorátu Policie ČR Krajského ředitelství policie kraje Vysočina, územního odboru Třebíč ze dne 17.12.2015 pod č. j. KRPJ-114752-1/ČJ-2015-161006 s připojením sjezdu. Z tohoto závazného stanoviska je zejména zřejmé, že rozhledové poměry musí odpovídat normovým požadavkům a rozhled vpravo bude zajištěn umístěním odrazového zrcadla o velikosti min. 800 x 600 mm v souladu s TP 119.

K další odvolací námitce Libuše Jandové, jež se týká četnosti vyvážení jámy na splaškové vody s poukazem na tabulkové výpočty spotřeby vody jednotlivými zaměstnanci (rozpor s výpočtem uvedeným v dokumentaci), je třeba nejprve uvést, že tato nebyla vznesena v průběhu vedeného správního řízení, tudíž stavební úřad neměl možnost k ní zaujmout jakékoliv stanovisko. Nicméně je nutno uvést, že při pokračování řízení v dané věci se takto vznesenou námitkou musí projektant a potažmo stavební úřad zabývat a řádně ji vyhodnotit.

K převažujícím okruhům námitek odvolatelů, jež se zejména týkají vlivu a obav z budoucího provozu navrhované stavby na její okolí, považuje odvolací orgán za nutné ještě podotknout, že stavební úřad při posouzení navrhovaného záměru vycházel ze všech předložených podkladů, tedy zejména z předložené dokumentace a závazných stanovisek a stanovisek výše již uvedených dotčených orgánů chránících zájmy podle zvláštních právních předpisů. Závěry, jež

byly stavebním úřadem učiněny po uvedeném posouzení, budou následně po realizaci předmětné stavby ověřeny a prokázány zkušebním provozem, který byl stavebníkovi stavebním úřadem uložen na základě požadavku závazného stanoviska orgánu veřejného zdraví. V případě zjištění překročení hlukových limitů budou muset být stavebníkem provedena taková opatření, která by zajistila jejich dodržení podle ust. § 30 odst. 1 zákona č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví, ve znění pozdějších předpisů a ust. § 12 nařízení vlády č. 272/2011 Sb., o ochraně veřejného zdraví před nepříznivými účinky hluku a vibrací.

Na závěr dané problematiky týkající se podaných odvolání považuje odvolací orgán ještě za nutné podotknout, že posoudil veškerá podaná odvolání a v nich uvedené námitky (vzhledem ke značně obsáhlým textům podaných odvolání) jednak jako celek a jednak také v rozčlenění do výše popsanych jednotlivých tematických částí - okruhů. Tomuto rozčlenění pak přizpůsobil i strukturu a výklad svého odůvodnění, neboť nelze v odůvodnění reagovat na každou jednotlivou větu všech obsáhlých odvolání.

Ze všech výše uvedených důvodů a skutečností je tedy zřejmé, že postup stavebního úřadu byl ve vedeném společném řízení v rozporu se základními zásadami činnosti správních orgánů, neboť v řízení nepostupoval podle ustanovení § 2 a § 3 správního řádu tak, aby jeho postup byl v souladu se zákony a ostatními právními předpisy souvisejícími s vedeným správním řízením a byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu a způsobem nezbytným pro soulad jeho úkonu s požadavky výše uvedenými, tedy pro vydání společného územního rozhodnutí a stavebního povolení stavby. Po přezkoumání obsahu předloženého spisového materiálu nezbylo tudíž odvolacímu orgánu než dospět k závěru, že stavební úřad vyhodnotil podanou žádost a k ní připojené přílohy včetně společné dokumentace nedostatečně. V kontextu se všemi výše uvedenými skutečnostmi lze tedy konstatovat, že pro zjištěné a výše popsané vady a nepřesnosti v napadeném společném rozhodnutí nezbylo odvolacímu orgánu nic jiného, než toto zrušit a věc vrátit prvoinstančnímu správnímu orgánu – stavebnímu úřadu k novému projednání, jak je ostatně stanoveno ve výroku tohoto rozhodnutí (byť důvodem nebyly všechny argumenty uváděné odvolateli). Odvoláními napadené rozhodnutí je tedy možno kvalifikovat jako rozhodnutí vydané v rozporu s právními předpisy, které ve svém důsledku způsobilo jeho nezákonnost.

Na základě výše uvedeného a výsledků odvolacího řízení Krajský úřad Kraje Vysočina, odbor územního plánování a stavebního řádu tedy konstatuje, že stavební úřad v předmětném správním řízení nepostupoval v souladu s ustanoveními stavebního zákona a jeho prováděcích předpisů a rovněž i správního řádu, proto nezbylo než rozhodnutí Úřadu městysu Okříšky, stavebního úřadu vyhotovené dne 13.7.2017 pod spis. zn. UMOK/SU-1447/15-D zrušit a věc vrátit k novému projednání. V novém projednání je stavební úřad vázán názory a závěry odvolacího orgánu v tomto rozhodnutí výše uvedenými. Rozhodnuto proto bylo tak, jak je shora ve výroku uvedeno.

V souladu s ustanovením § 69 odst. 2 správního řádu je v písemném vyhotovení rozhodnutí nutno uvést všechny účastníky řízení. Vzhledem ke skutečnostem uvedeným v té části tohoto rozhodnutí, která se týká nepřesného stanovení okruhu účastníků řízení stavebním úřadem, tak odvolací orgán konstatuje, že v daném případě je okruh účastníků společného řízení následující: Ladislav Skryja, Obec Petrovice, E.ON Servisní, s. r. o., E.ON Česká republika, s. r. o., Česká telekomunikační infrastruktura a. s., RWE Distribuční služby, s. r. o., Vodárenská akciová společnost, a. s. Účastníky řízení s vlastnickými nebo jinými věcnými právy k sousedním pozemkům, popř. s vlastnickými nebo jinými věcnými právy k sousedním stavbám, ponechal odvolací orgán stejný, jaký vymezil stavební úřad v napadeném společném rozhodnutí, a z důvodu úspornosti jsou tito účastníci řízení vyjmenováni v rozdělovníku pro doručování tohoto rozhodnutí.

Poučení o odvolání:

Proti tomuto rozhodnutí o odvolání se nelze dále ve smyslu ustanovení § 91 odst. 1 správního řádu odvolat. Rozhodnutí odvolacího orgánu je v právní moci, jestliže bylo oznámeno všem odvolatelům a účastníkům řízení podle ustanovení § 27 odst. 1 správního řádu.

V Jihlavě dne: 15.3.2018

Ing. Ivan Kolman

úředník odboru územního plánování a stavebního řádu

Účastníci řízení – doporučeně do vlastních rukou:

Ladislav Skryja, IČ 62857282, Srázná 558, 675 21 Okříšky
Obec Petrovice

Doručení veřejnou vyhláškou účastníkům řízení s vlastnickými nebo jinými věcnými právy k sousedním pozemkům:

stavební parcely č. 25/1, 25/2, 27/1, 27/2, 28/1, 29, 30, 31, 32, 33, 45, 46, 194, 204, 217, 220, 221, 222, 223, 224, 226, 227, vše v k. ú. Petrovice u Třebíče

pozemkové parcely č. 2, 78, 80, 88/1, 92/2, 93/1, 93/2, 118/2, 205/1, 206, 207/2, 225/2, 304/2, 304/3, 304/5, 304/6, 304/9, 304/10, 304/12, 336/2, 336/3, 338, 339/2, 339/5, 339/6, 339/7, 339/8, 1416, 1457/1, 1457/3, 1457/10, 1457/15, 1583/2, 1583/4, 1583/7, vše v k. ú. Petrovice u Třebíče

Doručení veřejnou vyhláškou účastníkům řízení s vlastnickými nebo jinými věcnými právy k sousedním stavbám:

čísla popisná: 7, 8, 9, 10, 13, 14, 15, 16, 60, 63, 73, 117, 118, 119, 120, 122, 123, 124 a 125, vše v obci Petrovice

Doručení veřejnou vyhláškou ostatním účastníkům řízení – vlastníci a správci inž. sítí

E.ON Servisní, s. r. o., F. A. Gerstnera 2151/6, 370 49 České Budějovice
E.ON Česká republika, s. r. o., F. A. Gerstnera 2151/6, 370 49 České Budějovice
Česká telekomunikační infrastruktura a. s., Olšanská 2681/6, 130 00 Praha 3
RWE Distribuční služby, s. r. o., Plynářská 499/1, 657 02 Brno 2
Vodárenská akciová společnost, a. s., divize Třebíč, Kubišova 1172, 674 01 Třebíč 1

Pro vyvěšení na úředních deskách včetně způsobu umožňujícímu dálkový přístup:

Krajský úřad Kraje Vysočina
Úřad městyse Okříšky, Jihlavská 1, 675 21 Okříšky
Obecní úřad Petrovice, Petrovice 68, 675 21 Okříšky

Na vědomí:

Úřad městyse Okříšky, stavební úřad, Jihlavská 1, 675 21 Okříšky

Toto rozhodnutí musí být vyvěšeno po dobu 15-ti dnů v souladu s ustanovení § 25 odst. 2 a odst. 3 a ustanovení § 26 odst. 1 správního řádu na úřední desce Krajského úřadu Kraje Vysočina a úřední desce Úřadu městyse Okříšky a Obecního úřadu Petrovice. Po uplynutí lhůty pro vyvěšení budou veřejné vyhlášky s vyznačenými údaji o vyvěšení a sejmutí vráceny zpět na krajský úřad. Dnem vyvěšení je den vyvěšení na úřední desce správního orgánu, který písemnost doručuje.

Potvrzení o zveřejnění rozhodnutí č. j. KUJI 20503/2018, sp. zn. OUP 336/2017-Ko-7 ze dne 15.3.2018 na úřední desce a elektronické úřední desce.

Vyvěšeno dne

Sejmuto dne

Razítko orgánu a podpis oprávněného zástupce, který potvrzuje vyvěšení a sejmutí rozhodnutí.
Zdvořile žádáme po sejmutí usnesení o jeho vrácení s potvrzením o vyvěšení a sejmutí.